

se. Værre synes mig, det maa være, naar man fra Uge til Uge maa regne med Fald i Fragtpriserne, naar man er i en Bølgedal, eller naar Bevægelsen gaar op og ned i Bakke—Dal. Saa forstaar jeg, at man kan tale om Vanskeligheder; men nu er det i mange Maaneder stadig gaaet opad, og saa er jeg ikke tilbøjelig til at gaa ind paa Ideen om, at der er Vanskeligheder for Rederne ved at disponere. For at det skal være Tilfældet, maa Beretningerne faa et andet Udseende, end de hidtil har haft. Udsigterne er utvivlsomt gode, og Bidragene til Samfundets Behov fra nationalt sindede Mænd burde sikkert paa dette Omraade ydes uden Protest. Landets Sømandsstand, baade Officerer og Mandskab, gør sin Pligt. De vover Livet under i høj Grad faretruende Omstændigheder. De har til deres Løn kun faaet et beskedent Tillæg, hvad der er deres Udbytte af Chancerne. Hos dem har der ikke været Tvivl om, at de burde yde deres Indsats i Nationens Tjeneste, selv om Risikoen var meget stor. Nu er det Aktionærernes Tur at vise nationalt Sindelag. De risikerer ikke Minesprængninger eller Torpederinger. De gaar her inde i Hovedstaden og er ikke udsatte for alle disse Ulykker, og selv om dette Lovforslag gennemføres, bliver der sikkert en klækkelig Part til dem som Andel i Krigens rige Chancer. Jeg henstiller derfor til denne Del af Samfundets Medlemmer nu at vise nationalt Sindelag, at stikke Protesterne i Lommen og medvirke til, at den for Samfundet bedst mulige Ordning gennemføres paa dette Omraade.

Jeg hørte vel det ærede Medlem fra Æbeltoft gentage de Trusler, som ogsaa har været fremme i Pressen, om, hvad Rederierne kunde tænkes at ville gøre, hvis dette Lovforslag gennemførtes. Det ærede Medlem advarede imod at slaa den Høne ihjel, som lægger Guldæg. Jeg erkender, at vi ikke skal slaa Hønen ihjel, men saaledes, som Forholdene nu er, maa Samfundet være berettiget til at opsamlé en væsentlig Part af Guldæggene, og andet er der ikke Tale om. Jeg tror ikke paa de Trusler, som er udstødte af den ene og den anden. Jeg kan ikke tænke mig, at disse nationalt sindede Mænd, som Dampskibsrederierne ledes af, som Aktionærerne bestaar af, Mænd, der, som Hof- og Statskalenderen viser, er udmærkede med en Mængde af de Tegn, der fra Arilds Tid har været Tegn paa særlig stort nationalt Sindelag, skulde gøre Alvor af disse

Trusler, som Journalisterne velvilligt har udslynget i Pressen. Nej, det vil vist være at gøre de omtalte Mænd Uret at have saadanne Forestillinger om dem. De vil selvfølgelig fortsat drive deres Virksomheder herhjemme i Danmark, hvor de er fødte og baarne, og som de føler sig knyttede til, i det Land, for hvilket de saa mange Gange har holdt smukke og store Skaaltaler. Der er ingen Tvivl om, at de vil blive her og ikke gøre Alvor af deres Trusler, men ved Hjælp af denne Lov bidrage deres til, at Samfundet hjælpes over de uhyre store Vanskeligheder, som Krigstilstanden har medført ogsaa for vort Land.

Jeg kan derfor, tror jeg, ogsaa naar jeg ser paa denne Trusel, trygt anbefale, at man lovgiver paa den Maade, det her er foreslaaet, anbefale, at man søger Sagen fremmet, og tilsige mit Partis Medvirkning paa det Grundlag, der her er lagt, eller, hvis man maatte ønske det, paa det andet Grundlag, der her har været omtalt, ligesom vi naturligvis overhovedet vil være med til enhver Forbedring af Lovforslaget, set fra Samfundets Synspunkt.

N. Frederiksen: Om Retsgrundlaget for og om Nødvendigheden og Berettigelsen af det foreliggende Lovforslag er der udførligt gjort Rede i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og i de Udtalelser, der ved Forelæggelsen blev fremsat af den højtærede Indenrigsminister. Jeg skal derfor ikke stærkt komme ind paa denne Side af Sagen og vil ikke trætte med Gentagelser, men jeg vil tilføje, at det foreliggende Lovforslag maa ses med de Forhandlinger som Baggrund, der er førte mellem Regeringen og Skibsrederne for at komme til en Overenskomst om Fremgangsmaaden ved at modvirke den overordentlig uheldige Indflydelse, som de stadig stigende Fragttakster har paa vort Forbrugs- og Erhvervsliv i sin Helhed. Efter at disse Forhandlinger, hvorved der stadig appelleredes til Skibsredernes Samfundsfølelse, appelleredes til dem om ikke i alt for stor Udstrækning at udnytte den Chance, som Verdenskrigens Forhold har skabt, er strandede, er det foreliggende Lovforslag fremsat, et Lovforslag, som man ikke kan betegne som et Skattelovforslag, men som maa betegnes som et Forslag om en Afgift af et Erhverv til Modvirkning af de Ulykker — for at bruge et ret stærkt Udtryk —, som de høje Fragtsatser medfører for dem, der skal bruge de Varer, som falder ind under